

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. V. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.10.2012, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 30.5.2012, **o nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30.5.2012 žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění ke dni vzniku nároku na invalidní důchod.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal námitky, v nichž uvedl, že u něj došlo v listopadu 2010 ke zhoršení zdravotního stavu, a proto nemohl být pojištěn, pobíral invalidní důchod.

Jeho námitky žalovaná zamítla s odkazem na ust. § 40 odst. 1 písm. f) zákona č. 155/1995 Sb., které stanoví potřebnou dobu pojištění a která podle citovaného zákonného ustanovení činí u žalobce pět roků, a to v rozhodném období od 1.9.2000 do 30.8.2010, nebo podle ust. § 40 odst. 2 citovaného zákona 10 let doby pojištění v období od 1.9.1990 do 31.8.2010.

Žalobce proti rozhodnutí žalované o námitkách podal včasnou žalobu, ve které poukázal na to, že od roku 1994 je mu vyplácen invalidní důchod za dobu práce v Československu. Vážně onemocněl a „lékař České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem hodnotil poškození zdraví 70%“. V Polsku je na invalidním důchodu od roku 1994 a pobírání plného nebo částečného důchodu v Polsku nezakládá účast na pojištění.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 17.10.2012 č.j.X, připojeným dávkovým spisem žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného dávkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že rozhodnutím ze dne 30.5.2012 žalovaná zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů s přihlédnutím k článkům 40 a 45 Nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 883/2004. Žalovaná vycházela ze zjištění, že u žalobce vznikla invalidita podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově ze dne 23.4.2012. Žádost žalobce však žalovaná zamítla z důvodu nesplnění podmínky potřebné doby pojištění žalobce. Z posudku o invaliditě žalobce pro OSSZ v Chomutově ze dne 24.4.2012 soud zjistil, že žalobce byl uznán plně invalidním, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 21.4.2011. Z osobního listu důchodového pojištění žalobce pak krajský soud zjistil, že v rozhodném období od 21.4.1991 do 20.4.2011 má vykázány 4 roky a 268 dnů pojištění a v rozhodném období od 21.4.2001 do 20.4.2011 žalobce žádnou dobu pojištění nezískal.

Podle ust. § 40 odst. 1 písm. f) zákona č. 155/1995 Sb. potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků. Podle odst. 2 téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10-ti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20-ti let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 let. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10-ti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

Krajský soud, který v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. 17.10.2012 byl invalidní a jednalo se o invaliditu III. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 1, písm. c) zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění, přičemž datum vzniku této invalidity bylo stanoveno 24.4.2011. Žalobce však v rozhodném období od 21.4.1991 do 20.4.2011 získal pouze 4 roky a 268 dnů pojištění a v rozhodném období od 21.4.2001 do 20.4.2011 nemá žádnou dobu pojištění vykázanu. Žalobce tak nesplňoval druhou podmínku nutnou pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, tj. potřebnou podmínku doby pojištění ve smyslu shora citovaného ustanovení § 40 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Co se týče žalobcovy námitky, že byl od roku 1994 invalidní, pak z dávkového spisu je zjistitelné, že žalobce pobíral plný invalidní důchod toliko v období od 13.9.1999 do 20.8.2000 a následně od 21.8.2000 do 1.3.2007 byl invalidním částečně. Se zřetelem k ustanovení § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. však za dobu pojištění lze považovat dobu pobírání invalidního důchodu III. stupně, resp. před 1.1.2010 plného invalidního důchodu, ovšem nikoliv dobu pobírání invalidního důchodu částečného a od 1.1.2010 invalidního důchodu I. nebo II. stupně.

Protože v průběhu řízení žalobce jinou dobu pojištění ve shora uvedených rozhodných obdobích neprokázal, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 23. května 2013

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček